

hidtil i Almindelighed er blevet antaget af Lovkyndige, at jeg ikke kan troe, at hans Fortolkning skulde kunne tilintetgjøre alle Andres, og jeg troer endogsaa, at, hvis man vil gaae ind paa hans Fortolkning, vil man forrykke Forholdet i en betydelig Grad. Men han har ikke engang været istand til at overbevise mig om Rigtigheden af hans Sætning; thi det viser sig meget klart af § 28, at der ikke kan være Tale uden om de 36 Rbd. Der staaer udtryffeligt i § 28 af Forordningen 14de September 1774, at i de første 6 Aar skal der godtgjøres Udrederen 18 Rbd. aarligt, men efter disse 6 Aars Forløb 12 Rbd. aarligt, hvoraf de 7 Rbd. skulle være til Hestens Underholdning og de 5 Rbd. til en ny Hests Anskaaffelse, d. e. altsaa 7 Rbd. til Underhold og 5 Rbd. til Remontering. Det er det Samme, som altid har været givet Udrederen. Deraf fremgaaer det altsaa klart, at i de første 6 Aar har man givet Udrederne 6 Rbd. aarligt mere, det siger og skriver sex og tredive Rigsbankdaler; saaledes forstaaer jeg det, og anderledes er jeg ikke istand til at forstaae det. Hvis jeg var istand til at forstaae det som 66 Rbd., saa vilde jeg holde mig paa Rettens Gebeet, og jeg vilde virkelig ikke holde mig paa Billighedens Gebeet. Havde Staten engang givet dem 66 Rbd., troer jeg ogsaa, at det var vedkommende Udrederes Sag at tilbagebetale de 66 Rbd.; thi jeg holder ikke af disse Billighedshensyn, hvor man kan holde sig paa Rettens Gebeet. Han har endogsaa ved denne Fortolkning selv viist, at han er kommen ind paa en meget fin Rentesberegning, som endog gaaer ud paa 20 §. Det er saa subtilt, at jeg holder mig overbevist om, at det vil være gaaet ikke faa af det ærede Things Medlemmer som mig, at det er umuligt i dette Dieblik at undersøge, om denne

fine Rentesberegning af 20 §. er aldeles correct eller ikke. (Munterhed). — Den ærede fjerde Landsstingsmand for tiende Kreds (Holst), som har stillet et Forslag til denne Paragraph, har meent, at man kunde ønske en Oplysning om dette Forhold fra Aaret 1814. Jeg har allerede i denne Henseende udtalt, at jeg ikke har været istand til at opnaae en saadan Oplysning, og, da han heller ikke selv har været istand dertil, saa er det vistnok rettest at holde sig til Sagen, som den viser sig i det praktiske Liv. Naar den samme ærede Landsstingsmand har meent, at vedkommende Udredere i 1849 aldeles havde opfyldt deres Betingelser, da kan jeg ikke give ham Ret deri. Det er aldeles rigtigt, at de havde opfyldt deres Betingelser ved Krigens Udbrud i Begyndelsen af Foraaret; men, da Krigen ophørte i Juli Maaned, da Hestene sendtes tilbage, da Krigsministerens Circulaire kom, som sagde, at vedkommende Udredere enten skulde modtage en Hest eller stille en ny Hest, — da har han ikke opfyldt de Betingelser, der paa laae ham. Han har ikke stillet en ny Hest, og derfor kan han heller ikke faae Remonteringspenge; dem kan han ikke gjøre Fordring paa. Naar den ærede Secretair har meent, at man skulde tage Hensyn til de enkelte Udredere, der vare i den Stilling som han selv, der har stillet lige fra Krigen, og at det dog vilde være temmelig haardt for dem, da troer jeg, at man aldeles ikke skal tage saadanne Hensyn; man skal holde sig til at betragte Remonteringen, saaledes som jeg allerede engang har til ladt mig at udtale, som Noget, der gjælder for en lang Arrække. Vil man begynde paa at indlade sig paa saadanne Enkeltheder, saa troer jeg, at man kommer til at indvilde sig selv i saamange fine Nuancer, at man ikke kan komme ud af den hele Beregning.